

Església parroquial de Sant Vicenç de Vallromanès

Vallromanès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Plaça de l'Església, s/n
Emplaçament Molt centric, a la plaça de l'església.

Coordenades:

Latitud: 41.53385
Longitud: 2.29938
UTM Est (X): 441555
UTM Nord (Y): 4598259

Classificació

Número de fitxa 08296 - 10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Noucentisme
Segle XX
Any 1908
Autoria de l'element: Josep Maria Pericas, arquitecte.
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-62. Edifici. BCIL. (Abans NN.SS)
Si (CC.AA.08) (IPA 2).
Número inventari
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa
Autoria de la fitxa J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)

Data de registre de la fitxa: dj., 18/04/2002 - 02:00

Descripció

Església parroquial situada en el nucli urbà de la població. L'actual edificació data de 1908, però conserva restes anteriors: absis d'estil romànic i campanar que podrien tenir un origen medieval però el seu alçat actual s'ha de situar l'any 1774, amb una ampliació l'any 1909 per afegir-hi el rellotge.

Es tracta d'un edifici de línia gòtica, amb planta de creu llatina i una única nau, projectada per l'arquitecte Josep Maria Pericas. Actualment l'edifici està arrebossat i pintat.

La portada és atrompetada, amb arc de mig punt. Al damunt hi ha un finestral, d'estil gòtic florit, d'època moderna. La teulada és de doble vessant perpendicular a la façana.

El campanar es troba adossat a la dreta de la façana de l'església i és d'un sol cos paredat. Té finestres quadrades a mitja altura i quatre buits d'arc de mig punt per a les campanes. En el coronament hi ha merlets de pedra, d'estil català.

En la visita pastoral del 3 de novembre del 1604 es diu: "...facen un caragol de guix i reiola pera puïar al campanar i feta, sia llevada la escala de gat".

En les visites pastorals del segle XIV es constata que hi havia 3 altars: el de Sant Vicenç, que era el principal, el de Santa Margarida i el de Sant Bartomeu. En la visita pastoral del 16 d'agost del 1508 es parla també de l'altar dedicat a Sant Sebastià. L'altar del Roser apareix per primer cop en la visita del 18 de setembre del 1610, així com el de Sant Isidre. Tots aquests altars i el que es citen de la visita pastoral del 1921 han desaparegut, arrel de la Guerra Civil.

Observacions:

L'arxiu parroquial i el tresor parroquial tenen fitxes independents, 16 i 17, respectivament.

El pati de davant l'església presenta dos carreus o elements arquitectònics col·locats al terra, amb decoració esculpida vegetal (pedra artificial?)

Història

A l'arxiu Diocesà de Barcelona consta que ja existia parròquia l'any 1303, però dedicada a Sant Bartomeu. L'estructura primitiva va patir diferents transformacions. Es coneixen les de 1629-1630, les de 1765-1802, les de 1908-09 i les posteriors a la Guerra Civil. L'actual edifici conserva poca cosa de l'antiga església. De la visita pastoral de l'any 1921 (veure bibliografia) s'extreu que és una construcció de 1908, essent rector Francesc Cardús: "El material empleado en su construcción es de mampostería siendo de piedra de Figaró el arco del portal de entrada y la ventana o rosetón tripartido ... Pertenece al estilo gótico de líneas muy sencillas, proyecto del arquitecto Sr. D. José Mª Pericas de Barcelona".

L'any 1998, amb motiu de les obres d'ampliació del cementiri es va realitzar un sondeig arqueològic per tal de poder detectar la presència o no de restes arqueològiques. Aquest sondeig, però, donà resultats negatius.

Bibliografia

ANDRÉS BLANCH, Rosa Maria (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

FILGUEIRA GANZO, M. Dolors (1991) "Sant Vicenç de Vallromanes" a Catalunya Romànica Vol. XVIII: El Vallès Oriental. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, pp 436.

- MARTÍ BONET, Josep Maria (1981) Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona. Vallès oriental. Vol. I/2. Arxiu Diocesà de Barcelona, pàgs. 603-612
- MOGAS, Francesc (1927) Notes històriques. Rectorologi i consuetes de la parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes. Mecanoscrit inèdit.
- MONTALBAN, Carme i SANTÍN, Xosé (1998) Informe de la intervenció arqueològica al cementiri de l'església parroquial de Sant Vicenç (Vallromanes, Vallès Oriental). Inèdit.
- GARCÍA-PEY, ENRIC (2003). Vallromanes. Noms de lloc i casa. Ajuntament de Vallromanes.

